III. VİYANA KUŞATMASI

Yazan: **Hasan Öztürk** - 21 Haziran 2008

Bazı dostlar, her işi bıraktı şimdi de , tarihe mi ? el attı diyebilirler.. Ben tarih okudum. En çok sevdiğim dersler arasında tarih yer alır..Osmanlının defalarca Viyana önlerine gitmesine rağmen her defasında da eli boş döndüğünü tarih okuyanlar çok iyi bilir…

Bu sefer Viyana önlerine giden Osmanlı değil, Türk Milli takım oyuncuları ve onları destekleyen seyircilerimizdi… Meşakkatli bir yol kateden Fatih'in talebeleri… Çekleri, İsviçre'yi, ve en son olarakta Viyana'da Hırvatları perişan ederek, EURO 2008 Yarı Final de Almanya ile karşılaşacakları Basel Surlarına doğru yeni bir akın için yola çıkmak üzereler..

Gazanız mübarek ola ! Yiğitler….

Evet, 20 Haziran'da Hırvatlar ile yaptığımız maçta Tüm Ülkemin insanı ile birlikte bize sempati duyan ülke insanları; takımımız için tek yürek olmuş ve desteklemiştir.. Türk Milli Takımı oynadığı futbolla tüm otoriteleri şaşkına çevirmiş , adeta şampiyonanın en renkli takımı haline gelmiştir.. Maç öncesi Cuma hutbesinde hocalar bile, takımımızın başarısı için cemaat ile birlikte dualar etmişlerdir…

Kısacası, biz maç öncesi 70 milyon birlik ve beraberlik ruhu içinde ele eleydik….

Milli takımımız sayesinde bayanlar bile futbola ilgi duyar olmuş, kendi özel kadın programlarını bile terketmişlerdir….

Saat 21.45 maç başladı… Türk Milli takımı ilk dakikalarda iyi oynasa da, zamanla Hırvatların üstünlüğü ele geçirmelerine de kızmaya başlamıştım. Hatta; Sabri'ye, Tuncay'a, o maçta istenileni veremeyen Nihat'a bile söylenip duruyordum.. Sonradan oyuna girmesine rağmen çok şey beklediğim Uğur bile acemice oynuyordu…

Ben ve kızlarım ayrı odalarda maç seyrediyorduk.. Arada benim yanıma gelerek, sorular sormayı da ihmal etmiyorlardı..

-Rüştü, iyi kaleci mi baba? diyordu Hande kızım..

-Çok tecrübeli bir kalecidir.. . Volkan yokken Rüştü vardı bizim kalede..

-Ofsayt nasıl oluyor? pres ne demek? bunun gibi bir sürü soru karşısında bunaldığım için beni yalnız bırakın maçı seyredeyim… Dikkatimi dağıtmayın diye söyleniyordum..

İkinci yarının sonlarına doğru, kızlarımın maç seyrettiği odaya vardığımda;

Büyük kızım Ayşe Tuğçe: Baba; " Hande ağlıyor"

-Neden ağlıyorsun kızım?

– Hırvatlar bizi yensin baba… dayanamayacağım bu heyecana bitsin bu işkence…

-Sabret kızım her şey güzel olacak… Türk insanı her güzel olan şeye layıktır ..

Son dakika da Hırvatlar gol atınca, artık iyice ümidimi yitirmiştim… Nöbetçi golcü Semih'in şahane golü ile de sevincimi paylaşmak için tekrar kızlarımın odasına gittiğimde, kızım Hande'nin gözlerinden akan boncuk gibi yaşların yanaklarına süzüldüğünü gördüğümde, bende çok duygulandım.

Hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.. "

-“Hırvatlar gol attıktan sonra, bende dua ettim bizimkiler de atsın diye, dualarım kabul oldu…” diyerek, duygu ve düşüncesini dışa vuruyordu…

Penaltı atışları sonucunda Hırvatları elemiştik… Sonunda dışardan gelen silah ve korna sesleri sevincin birer işareti olsa da, sevinmenin ölçüsünü kaçırdığımızda nasıl bir olumsuzluklarla karşılaştığımız gün gibi ortada… 10 yaşındaki İzel kızımızın kafasına isabet eden mermi çekirdeği ve maç sonucu yine magandaların ateşi ile 27 vatandaşımızın yaralanması…

Yetkililer defalarca, ikaz etmesine rağmen bazı insanlarımız ne yazık ki, sevincimizi kursağımızda bırakıyor, magandaca davranışlara devam ediyorlar…

Sevinci ve hüzünü paylaşmada tek yürek olmayı çok iyi başaran Türk İnsanı, bundan sonra da gereksiz kavgaları bırakıp Ülkesinin geleceği için varını yoğunu ortaya koymalıdır…

Birliğini muhafaza ettiği müddetçe bizim alt edemeyeceğimiz engel yoktur….. Yeter ki birbirimize engel olmayalım.. El ele verelim … Ülke bütünlüğüne toz kondurmayalım. Ülkemizin ekonomik yönden de kalkınmasına da gücümüze göre destek sağlayalım…

Ülkemizin böyle bir morale ihtiyacı vardı, sağolasın Fatih Terim, sağolun çocuklar… hepinizin yanaklarından öpüyorum. Aynı başarıyı Basel’de yaşamak dileğiyle….

HAYDİ TÜRKİYEM; BİRLİKTE EL ELE, GÜZEL BİR GELECEĞE…

Hasan Öztürk